

Recensie: Interview Recorders

foto © Recorders

Recensie:

Recorders is een band uit Brussel. De groep bracht in 2014 zijn debuutplaat "Above The Tide" uit. Het bevat springerige nummers die beïnvloed zijn door onder meer Foals. In 2015 vond in de band een wissel plaats. Arnaud de Ghellinck en Pierrick Destrebecq verlieten de groep en werden vervangen door drummer Michael-John Joosen en toetsenist Ben Broux. Met de nieuwe plaat "Coast To Coast" heeft de groep een grote evolutie doorgemaakt. Een rijker geluid met meer atmosfeer. Concertnews.be had een gesprek met zanger Gordon V&fnsfjorden Delacroix.

De nieuwe plaat heet "Coast To Coast". Heeft u een favoriet strand waar deze plaat tot zijn recht kan komen?

Ik schrijf veel over de zee, zo is er een nummer op de eerste plaat die "Beach" heet. Maar ik ben in het algemeen meer geïnspireerd door bergen en grote bossen. "Coast To Coast" staat meer voor een reis door het landschap en op het strand staan. Het is misschien wat cliché maar het gaat over alle dingen die je meemaakt. Maar als ik een strand zou moeten uitkiezen dan ga ik voor Vík í M&rdal in IJsland. Een strand bestaande uit zwart zand en dat is zeer wild en mooi. IJsland is mijn favoriete land dus dat komt perfect uit.

Anderhalf jaar geleden kwam de debuutplaat uit. Hoe is de band geëvolueerd tegenover toen?

Wanneer het eerste album uitkwam, waren we al meer dan vijf jaar bezig als band. Het album toen was een soort van samenvoeging van al onze favoriete nummers in die periode. Sommige van die nummers stelden ons niet echt goed voor. De poppy nummers waren van toen we jong waren en zaten niet echt meer in onze ziel.

We zijn ondertussen toch wat geëvolueerd. Eerst en vooral is onze keyboardspeler en drummer vervangen. We werken nu met een toetsenist uit Mechelen (Ben Broux) die klassiek geschoold is en jazzpianist is. Dat geeft een volledig nieuwe dimensie aan onze muziek. We kunnen nu onze pop-rock invloeden combineren met zijn input. Hij heeft zelf nog nooit met een rockband gewerkt dus hij denkt erg na bij wat hij kan geven aan het project. Ook onze drummer is nieuw (Michael-John Joosen uit Antwerpen). Onze vorige drummer was een echte rockdrummer. Hij speelde drums maar was niet enthousiast wanneer er nieuwe richtingen moesten ingeslagen worden. Joosen is zeer eclectisch en speelt met veel verschillende shakers, bellen of kokkels. Hij gaat zelfs mee met beats en het mixen van deze beats met zijn akoestische drums. Dat is iets wat we altijd heel graag wilden doen. Dankzij de nieuwe leden hebben we dit op de nieuwe plaat kunnen krijgen. We hebben meer gebruik gemaakt van klassieke geluiden zoals een piano, een Fender Rhodes 1974. Dat was een erg gevuld geluid waar ik erg van hou.

Was het moeilijk om met de nieuwe bandleden te werken?

Ik denk dat het makkelijker was dan met de vorige twee. We waren uit elkaar gegroeid en kwamen niet meer overeen op het vlak van de muziek die we maakten. Het was geweldig om nieuw bloed in de groep te hebben. Het hielp echt met het enthousiasme en iedereen wilde er weer volop voor gaan. Het album staat dus bol van het harde werk en de motivatie om er iets goed van te maken.

Hoe heeft u deze evolutie proberen op plaat te krijgen?

Dit album is voor ons volwassener. We zijn veel dieper gegaan in het schrijfproces. We hadden vijf keer meer tijd in de studio in vergelijking met het vorig album. Dat is

meteen hoorbaar. We hadden toen nog niet zoveel budget dus alles moest snel gaan. Dit keer heeft het niet zoveel gekost maar de mensen waarmee we werkten, stonden ons toe om langer in de studio te blijven. We werkten in de diepte met hen en dat bijna iedere dag. Die luxe hadden we niet met onze debuutplaat. Hierdoor hebben we een niveau bereikt dat we vroeger nooit konden hebben.

Vroeger schreven we al onze songs thuis en namen we daar zoveel mogelijk demo's op. In de studio heb je een volledig andere atmosfeer dan in mijn appartement. Eenmaal dat je begint te werken met nieuwe mensen zoals een producer of een manager dan zie je het nummer vanuit een andere invalshoek. Door de aanwezigheid van andere mensen krijg je sneller feedback. Hierdoor kan je de nummers in de studio zelf aanpassen en minimalistischer maken. Vroeger moest het gewoon opgenomen worden zoals het op demo stond. Waardoor iedereen meer vrijheid heeft.

Jullie zijn met de band naar de Alpen en Zweden geweest om tot rust te komen. Waarom hebben jullie deze keuze gemaakt?

Het is geweldig om nieuwe perspectieven te krijgen. Wanneer je veel in dezelfde stad blijft en dezelfde gewoontes behoudt, geraak je al snel vast in een soort van spiraal. Hierdoor geraakt de creativiteit vast. We hebben als groep veel natuur nodig en grote rustige ruimtes. We nemen een stap terug en zien dingen van veraf. We zijn buiten het seizoen geweest naar de Alpen wanneer het enige wat je kon horen een timmerman was. Maar je kon nooit zien waar dat was, zo stil was het er. Daar zochten we naar.

Het is geweldig dat tegenwoordig ideeën meteen kunnen opgenomen worden op de laptop of smartphone. Soms heb ik dat wanneer ik probeer te slapen en ik met iets in mijn hoofd zit dat ik gewoon mijn laptop open en daar het digitale keyboard bespeel. Zo kan ik mijn creatieve buien opslaan en onthouden voor later. De reis was dus eerder om een kleine stap terug te nemen en perspectieven bij te leren. Maar langs de andere kant had ik mijn gitaar bij me zodat ik daar nummers kon schrijven. Ik schrijf graag overal nummers. Ik ga soms naar de wc en zing melodieën in mijn gsm waarna ik hoop dat er niemand de wc binnenkomt. Wanneer ik er naar luister, klinkt het soms vreselijk maar soms kan het een goed idee zijn.

Heeft dit op een bepaalde manier de groepsband versterkt?

De nieuwe leden waren nog niet in de groep maar met de rest van de band zijn we wel al voor een erg lange tijd beste vrienden. We zijn eigenlijk een beetje broers voor elkaar. We kunnen dingen uitproberen zonder daardoor geërgerd te zijn. Het punt was dus niet om een teambuilding te hebben. Wat wel geweldig was voor de groepssfeer, was het Dour festival. Daar hebben we voor het eerst met de nieuwe bandleden samengespeeld. We zijn daar vijf dagen blijven rondhangen en zo leerden we de nieuwe leden kennen. Het eerste wat we samen deden, was feesten op een festival en zo zijn we vrienden geworden.

Hebben jullie dan niet geoefend voor het festival?

Tien dagen voor het festival hadden ze zich bij de band gevoegd. We waren al even op zoek naar een nieuwe drummer en keyboardspeler. In het begin dacht ik dat ik wel mensen zou vinden in mijn vriendengroep. Maar die bleken te druk bezig te zijn waardoor ik een andere manier moest zoeken. Dan hebben we op een website een soort van aankondiging geplaatst. Zo hebben de nieuwe leden ons gevonden. Voordat ze bij ons kwamen, hebben we video-interviews gedaan en een beetje geoefend samen. Tien dagen voor het festival hadden we de twee nieuwe leden.

Voelen jullie zich nu al een volwassen band met die tweede plaat of moet er toch nog wat gesleuteld worden?

Als een band speelden we al meer dan honderd shows. We hebben al verschillende keren de stappen doorgaan van naar de studio gaan, nummers schrijven en touren.

We beginnen het wel gewoon te worden. Maar er is altijd nog ruimte om te groeien.

Zelfs de populairste artiesten moeten steeds zoeken naar manieren om zichzelf te verbeteren. Nieuwe horizonten opzoeken. Dat is zeer belangrijk. Ik wil niet zeggen dat we nu al tevreden zijn.

Het valt op dat de nieuwe plaat iets rustiger is dan de vorige. Is dit bewust ontstaan? Het is zeer natuurlijk ontstaan. Het vorige album was drie jaar geleden klaar dus ik had veel tijd om dingen te onderzoeken. Ik ben van post-rock naar upbeat pop tot hardere elektronische muziek gegaan. Zo heb ik veel verschillende stijlen kunnen onderzoeken en ontdekte ik dat ik graag met een piano werk. Ik heb meer nummers met de piano geschreven. Dit klinkt erg door op het album maar we hebben nog steeds enkele uptempo songs.

Op het vorige album klonken we meer zoals Foals. Dit keer heb ik geprobeerd om daar wat meer atmosfeer in te stoppen. Daarvoor schreef ik vooral op de catchy melodieën. Nu is het echt gericht op de stemming die ontstaat. Ik hoop dat mensen steeds nieuwe dingen ontdekken wanneer ze naar het album luisteren. Hoe meer je er naar luistert, hoe meer dingen je zou moeten ontdekken. Vroeger geraakte je meteen in het nummer maar na een tijdje werd het wat eentonig. Nu is het rijker en reflecteert het sterk op de intenties die we hadden met de sfeer.

Op het artwork staat een eenzaam eilandje. Is dit een specifieke verwijzing naar iets?

Eerst en vooral paste het perfect bij de titel van het album. We hebben hiervoor samengewerkt met een fotografe: Lara Gasparetto. Zij is de rijzende ster van de Belgische fotografie. Ze heeft zelfs al exposities gedaan in Berlijn. Dus ze is goed bezig om zich naar de top te werken. Wanneer ik toen zei dat ik haar wilde vragen voor het artwork, lachten mensen mij uit omdat ze het zagezegd te druk zou hebben om voor een band een foto te maken. Uiteindelijk werkte ze wel mee en hebben we enkele foto's met haar genomen. Maar de foto die de cover uiteindelijk gehaald heeft, is een foto van een klein eiland in Ethiopië. Ik had er geen idee van dat het land er zo mooi uitzag. Ik hou wel van het wazige en mysterieuze sfeertje die rond de foto hangt. Het was zeer synchroon met onze muziek en de intenties die we hadden. Het moment dat ik de foto zag, wist ik meteen dat het die foto moest worden. Het werkt perfect bij onze Noordelijke invloeden hoewel het helemaal geen foto is van daar.

De titels van sommige nummers op de plaat verwijzen veel naar natuurelementen. Is natuur iets belangrijk voor u als u muziek maakt?

Mensen hebben mooie architectuur gemaakt. Maar het meest wonderbaarlijke blijft nog altijd de natuur. Wanneer je verloren bent in de bergen of aan zee, denk je veel na over jezelf. Het leert jezelf veel over de mensheid als geheel. Waar we vandaan komen en hoe we het naar onze manier proberen aan te passen. Die rauwe natuur spreekt mij gewoon erg aan. Ik heb die stilte en eenzaamheid nodig om te werken. Ik maak zelf parallellen tussen de landschappen en mijn muziek. Zo doet een atmosferisch nummer met verlichte noten en opgewekte melodieën mij denken aan een groots bergachtig landschap vol sneeuw samen met een noordelijk dorp boordevol besneeuwde huizen. Ik probeer dit gevoel te vertalen in muziek. Wanneer ik een bepaald gevoel krijg bij een landschap, wil ik dezelfde gevoelens in muziek steken. Voor sommige mensen is dat volledige nonsens maar voor mij is dat een essentieel gebeuren.

Jullie zijn met The Fratellis op tour geweest? Op welke manier hebben zij jullie nieuwe plaat geïnspireerd?

Hun muziek is helemaal anders dan de onze. Hun album "Costello Music" is voor ons wel een invloed geweest. Maar hun invloeden komen meer vanuit de punk en rocksfeer. Maar zelf werk ik nog samen met Barry, de bassist. We hebben samen een project: "Science". We gaan binnenkort samen in Frankrijk muziek opnemen in een oud klooster. We zijn al twee jaar bezig met het schrijven van muziek dus we

willen een album als een soort van apotheose. Maar op een bepaalde manier zijn we wel beïnvloed door The Fratellis en The Strokes. Maar onze belangrijkste invloeden zijn wel verschillend. Dankzij hen heb ik wel geleerd om minder snel te panikeren en meer te genieten.

Waar hoopt u met dit album te geraken?

Wereld dominantie, dat spreekt voor zich (Lacht). Nee, we willen gewoon zo veel mogelijk mensen bereiken. We houden ervan om live te spelen. We doen het ook om contact te hebben met het publiek. We willen zo veel mogelijk reizen en mensen ontmoeten. We hebben nu een jaar intens aan de plaat gewerkt. Dus we zouden graag weten wat de mensen ervan denken.Â

In welk land zou u het liefst hebben dat de plaat succes kent?

Als we het echt voor het succes doen dan natuurlijk de Verenigde Staten. Maar voor de fun zou ik graag Japan hebben. Mensen zijn daar erg gek en dat moet fantastisch zijn. Realistisch gesproken zullen we beginnen met Frankrijk en Nederland. We plannen om gewoon onze auto te nemen en door Europa te cruisen. Het maakt niet uit of het album daar al uit is. We houden er gewoon van om muziek te spelen en dit te delen met iedereen.Â

< Niels Bruwier >